

[Industriministeren]

tion til den økonomiske situation, vi befinder os i. Jeg mener aldrig nogen sinde at have sagt nej til en debat, jeg er ligefrem glad for debatter. Jeg ville synes, at vi med fornøjelse bl.a. kunne tage den i erhvervsudvalget, og hvis der er et sådant ønske, så kommer jeg meget gerne i et samråd og tager den debat. Det behøver fru Lone Dybkjær ikke nære den allermindste tvivl om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget angående videnskabelig forskning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om øgede krav til produkters holdbarhed, energiforbrug m.m.

[Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 78. Fremsat 11/2 81).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Industriministeren (Erling Jensen):**

Principielt kan jeg erklære mig ganske enig i, at det for forbrugerne er af væsentlig interesse, at produkter og specielt større forbrugsgoder har en rimelig holdbarhed og hermed en rimelig levetid. Også ressource-mæssige betragtninger taler herfor.

Allerede i dag foregår der såvel nationalt som internationalt, såvel i industrien som i offentligt støttede forsknings- og serviceinstitutioner et omfattende arbejde med sigte på at forbedre produkters holdbarhed, kvalitet og egenskaber i øvrigt, f.eks. disses energiforbrug. Produkters holdbarhed og kvalitet er

også et væsentligt element i virksomhedernes konkurrencemuligheder. Forbedring af produkternes kvalitet m.v. er jo netop formålet med virksomhedernes forskning og produktudvikling. Også staten bidrager hertil såvel ved forskning og produktudvikling i egne laboratorier og forskningsinstitutioner som ved tilskud til, at sådan produktudvikling m.v. kan finde sted i selvejende og private institutioner og virksomheder. På et meget stort antal områder er der allerede gennem varedeklARATIONER og mærkningsforskrifter skabt mulighed for, at forbrugerne kan få oplysning om varers holdbarhed, kvalitet og egenskaber i øvrigt. Ud over hvad mange virksomheder selv har fundet det naturligt at oplyse i varedeklARATIONER, er der på frivillig basis gennem Dansk Varefaktanævns virksomhed gennemført et omfattende system for mærkning af varer, der sælges i detailsalg.

På en række områder har staten gennemført eller er i færd med at gennemføre forskrifter om mærkning af varer. Som eksempel kan nævnes bestemmelser om mærkning af elektriske husholdningsapparater med oplysning om energiforbrug. Disse mærkningskrav gennemføres i øvrigt på grundlag af et EF-direktiv herom. Regeringen støtter en mere effektiv samlet indsats i EF på dette område, og jeg kan yderligere oplyse, at der er overvejelser i gang i energiministeriet med henblik på bl.a. gennem ny lovgivning at skabe grundlag for en mere målrettet politik med hensyn til energiforbruget såvel for husholdningsapparater som mere generelt.

Miljøministeriet har den 20. februar i år udsendt bekendtgørelse om mærkning af færdigpakkede levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger. Bekendtgørelsen indeholder regler om angivelse af holdbarhed. I medfør af markedsføringsloven foregår der aktiviteter med mærkning af tekstiler, herunder om oprindelsesmærkning. Der foregår mærkning af husholdningsapparater og EØF-mærkning.

Om prismærkning kan oplyses, at loven om mærkning og skiltning med priser m.v. påbyder åben prismærkning for alle forbrugsvarer. Monopoltilsynet er i medfør af denne lov bemyndiget til at fastsætte regler om skiltning med priser for tjenesteydelser og til at fastsætte regler bl.a. om enhedsprismærkning, kvantumsstandardisering og netovægtmærkning. Der er således allerede i